

ΖΩΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΚΑΙ Η ΔΑΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΣΠΕΝΤΑΡΗ

Ἀπό τὴν «Νέαν Ἀγροτικὴν Ἐπιθεώρησιν»

1. Ἡ Ὀρεινὴ Ἀγροτικὴ Οἰκονομία καὶ τὰ Δάση

Τὸ δασικὸ πρόβλημα εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ τρία βασικὰ προβλήματα τῆς ὀρεινῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας στὴ Χώρα μας. Τὰ ἄλλα δύο εἶναι: τὸ γεωργικὸ καὶ τὸ κτηνοτροφικόν. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ προβλήματα ἀποτελοῦν μιὰν ἀδιάσπαστη σχεδὸν οἰκονομικοπαραγωγικὴ ἐνότητα. Ἡ Γεωργία, ἡ Κτηνοτροφία καὶ ἡ Δασοπονία, σὰν παραγωγικὲς λειτουργίες καὶ σὰν οἰκονομικὲς δραστηριότητες τῶν ὀρεινῶν πληθυσμῶν τῆς Χώρας μας, βρίσκονται σὲ στενότερη ἀλληλοεξάρτηση καὶ συνεχῆ ἀλληλοεπίδραση. Ἡ ὀρθὴ ἀντιμετώπισή τους ἀπατεῖ μιὰ συνολικὴ, συνθετικὴ καὶ ριζικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ ὅλου προβλήματος τῆς ὀρεινῆς μας οἰκονομίας, ποῦ σήμερον βρίσκεται ὄχι ἀπλῶς σὲ παρακμῆ, ἀλλὰ κυριολεκτικὰ σὲ πλήρη ἐξάρθρωση καὶ ἀποσύνθεση. Μιὰ πλευρὰ — βασικὴ κατὰ τὴ γνώμη μας — τοῦ δασικοῦ προβλήματος εἶναι τὸ ζήτημα τῆς δασικῆς ἰδιοκτησίας. Καὶ αὐτὴ τὴν πλευρὰ, ποῦ ἀσκεῖ καθοριστικὸν ρόλον στὴν κρατικὴ δασικὴ πολιτικὴ καὶ στὴ διαμόρφωση τῆς δασικῆς οἰκονομίας, θὰ ἐξετάσουμε στὸ ἄρθρον μας τοῦτο.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ ρόλος τῶν δασῶν στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὀρεινῶν ἰδίως περιοχῶν, εἶναι τεράστιος. Εἶναι γενικὰ γνωστὴ καὶ ἀναμφισβήτητὴ ἡ οἰκονομικὴ, ἡ προστατευτικὴ, ἡ ὑγιεινὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ σημασία τοῦ δάσους. Μὲ τὴν σημερινὴ μορφή τῆς φυσικῆς του οἰκονομίας

καὶ τοῦ τρόπου ζωῆς του, ὁ χωρικός βρίσκεται σὲ καθημερινὴ σχέση καὶ ἐξάρτηση ἀπὸ τὸ δάσος. Τὸ δάσος τοῦ δίνει τὴν ξυλεία γιὰ νὰ φτιάξει τὸ σπίτι του, τὴν καλύβα του, τὸ σταῦλο του, τὸν ἀχυρῶνα του, τὸ φράχτη του καθὼς καὶ πολλὰ ἐπιπλέον, σκεύη καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα. Τὸ δάσος τοῦ δίνει ἐπίσης ξύλα γιὰ τὴ φωτιά, γιὰ θέρμανση, μαγείρεμα, ψήσιμο τοῦ ψωμοῦ κλπ. Τοῦ δίνει τροφή γιὰ τὰ ζῶα του. Προστατεύει τοὺς ἀνθρώπους, τὰ ζῶα, τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ ἔργα πολιτισμοῦ ἀπὸ τὶς βροχὲς καὶ τὶς πλημμύρες, ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς ἀνέμους καὶ τὴν ξηρασία.

Ὅμως, παρὰ τὴν πολλαπλὴ ἐξυπηρέτησή τους ἀπὸ τὸ δάσος καὶ τὴν τόσο στενὴν σχέση καὶ ἐξάρτησή τους ἀπ' αὐτὸ, οἱ χωρικοὶ σιγὰ—σιγὰ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν καὶ χωρὶς στὸ βάθος νὰ τὸ θέλουν, ἔγιναν πολέμιοι του καὶ ἡ δράση τους ἔγινε καταστρεπτικὴ γιὰ τὸ δάσος. Οἱ αἰτίες εἶναι γνωστές:

Οἱ ὀρεινοὶ χωρικοὶ, ἀπὸ τότε ποῦ ἡ Χώρα μας ἔγινε ἐλεύθερο Κράτος, συνεχίζουν — ἀβοήθητοι οἰκονομικὰ καὶ ἀκαθοδήγητοι τεχνικὰ — μιὰ πρωτόγονη καὶ ἀναρχικὴ μορφή οἰκονομίας μὲ τὴν καλλιέργεια δημητριακῶν, ποῦ εἶναι ἡ πιὸ ἀπρόσφορη, ἡ πιὸ ἀντιοικονομικὴ καὶ ἡ πιὸ καταστρεπτικὴ καλλιέργεια γιὰ τὸν ἐθνικὸν μας παραγωγικὸν χῶρον ποῦ κατὰ 77,74% οἰοῖ ἔχει ὀρεινὴ διαμόρφωση, καὶ μιὰ κτηνοτροφία γιδιών καὶ προβάτων, κατὰ μεγάλο μέρος νομαδικὴ καὶ σχεδὸν στὸ σύνολό της ποιμενικὴ, (κοπαδιακὴ) ποῦ εἶναι κι' αὐτὴ πρωτόγονη, πολὺ λίγο ἀποδοτικὴ καὶ βρίσκεται